

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Roskilde-Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 178. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_222-txt-shoot-idm8548.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Fredrik, ja det er fuldbedre
At hensove, naar i Fred,
Vi gaae hjem til vore Fædre,
Finde dem i Salighed.
Gierne, Fredrik! paa din Grav
Lagde jeg min Sagastav,
Tung og nødig den fremskrider
179Over Danmarks Vintertider;
Verdens Aand staar og paa Lur
Svigefuld ved Kirkemur,
Haaber at min Stav skal briste
Paa en Dannerkonnings Kiste.
Dog, den Aand som er i os
Ham i Verden byder Trods,
Og hvad Gud har sammenføiet
Skal ei Mennesken adskille,
Hvad mig stilledes for Øiet,
Maa og jeg for Øine stille.
Tidens Strøm har mægtig bruset,
Hvor er trindt om Land vel Huset
Som ei reves fra sit Sted,
Om det drev ei villig med?
Jeg det veed, der er en Hald,
Huset som paa den opbygges,
Trodser Stormens Overfald,
Kan af ingen Strøm forrykkes;
Stod det danske Kongehus
Da opbyggt paa Sand og Grus?
Nei, saavist som noget stod
Det paa Klippen godt i Fod,
Men den Tind paa høien Hald,
Ak, den er saa saare smal,
Væggen er ei brat men skraa,
180Trindt heel favre Blommer staa,
Søde Duft og Farveglads
Lokke til sig Kiødets Sands.
Naar et Hus skal længe staa,
Det og tit opreises maa,
Og naar det skal reises tit,
Gierne vil det skride lidt;
Klippesiden er saa glat,
Først kun skraa, men siden brat,
Og før ret det mærkes kan,
Huset staar paa Svælgets Rand.
Ak! hvormangt et Hus saa boldt
Stod i Morten Luthers Dage
Høit paa Hald, i Herren stolt,
Og nedrulled dog saa fage,
Mangent et sig bildte ind
Det stod end paa Klippetind,
Men der Strømmen kom, det fandt
At det stod paa Svælgets Kant.
Ak, de fleste rulled ned,
Nogle kun med Strømmen stred,
Men kun faa til Klippens Top
Atter modig svang sig op.
Høie Huse snarest rave,
Lettest de sig bilde ind,
De ei derfor vorde lave
181Om de skride lidt fra Tind.
Ak! det var da intet Under,
Om i Svælg vi nuomstunder,
Eller dog paa Svælgets Kant,
Alle høie Huse fandt;
Det kun Under var at finde
Eet endnu paa Klippetinde;

Ja med Glæde vi betragte
Det som skred kun lidt og sagte,
Som med Sorg fornam det skred,
Og mod Strømmen ærlig streed.
Hvilket Hus er end ilive
Som det Skudsmaal vi tør give?
Jeg det vidner gladelig,
Danmarks Kongehus! om dig,
Nu, i Jesu Navn, min Stav!
Rist kun frit paa Kongekister!
Blødt du falder, om du brister,
Jordes i Kong Davids Grav.